

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
MÄÄRÄYS (kolmas jaosto)
25 päivänä maaliskuuta 1998

Asia T-202/97

Louis Koopman
vastaan
Euroopan yhteisöjen komissio

Henkilöstö — Palkkatason määrittäminen — Ikälisät — Henkilöstösääntöjen
90 artikla — Tutkimatta jättäminen

Täydellinen teksti ranskan kielellä II - 511

Aihe: Kanne, jolla vaaditaan kumottavaksi 21.10.1996 tehty komission päätös hylätä palkkatason uudelleenmäärittämistä Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmannen kohdan mukaisesti koskeva kantajan hakemus.

Lopputulos: Tutkimatta jättäminen.

Määräyksen lyhennelmä

Kantaja tuli Euroopan yhteisöjen tilintarkastustuomioistuimen palvelukseen 3.9.1979 palkkaluokan A 6 palkkatasoon 3 kuuluvana väliaikaisena toimihenkilönä. Hänet siirrettiin 1.9.1981 palkkaluokan A 6 palkkatasoon 4. Kantajan läpäistyä hallintovirkamieskilpailun hänet nimitettiin 1.7.1982 virkamieheksi palkkaluokan A 6 palkkatasoon 3. Kantaja siirtyi komission palvelukseen 1.9.1984.

Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen muuttamisesta 21 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY, Euratom, EHTY) N:o 3947/92 (EYVL L 404, s. 1) 8 artiklalla Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 32 artiklaan lisättiin kolmas kohta. Tässä kohdassa säädetään seuraavaa: ”Väliaikainen toimihenkilö, jonka luokitus on vahvistettu toimielimen säätämien luokitusperusteiden mukaisesti, säilyttää väliaikaisena toimihenkilönä hankkimansa ikälisät, kun hänet nimitetään välittömästi tämän jakson jälkeen virkamieheksi samaan palkkaluokkaan.” Asetus N:o 3947/92 tuli voimaan 1.1.1993.

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tulkitsi asiassa T-93/94, Becker vastaan tilintarkastustuomioistuin, 6.3.1996 antamassaan tuomiossa (Kok. 1996, s. II-141) henkilöstösääntöjen 32 artiklan kolmatta kohtaa siten, että sitä sovellettiin myös sellaisiin väliaikaisiin toimihenkilöihin, jotka oli nimitetty virkamiehiksi ennen asetuksen N:o 3947/92 voimaantuloa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin täsmensi, ettei sen tarkoituksena ollut hyväksyä asetuksen N:o 3947/92 taannehtivaa soveltamista vaan tämän asetuksen välitön soveltaminen.

Kantaja vaati 5.8.1996 tekemällään hakemuksella komissiota määrittelemään hänen palkkatasonsa uudelleen asiassa Becker annetun tuomion huomioon ottaen. Komissio vastasi 21.10.1996 päivätyllä ilmoituksellaan, ettei se voinut tutkia kantajan

hakemusta, koska tilintarkastustuomioistuin oli määrittänyt kantajan alkuperäisen palkkatason.

Kantaja teki tästä komission hylkäyspäätöksestä valituksen 12.11.1996. Komissio hylkäsi kantajan valituksen 2.4.1997 päivätyllä ilmoituksellaan sillä perusteella, että palkkatason uudelleenmäärittelyä koskeva hakemus oli tehty liian myöhään.

Tutkittavaksi ottaminen

Virkamiehen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostama kanne on jätettävä tutkimatta, jos oikeudenkäyntiä edeltävä menettely ei ole ollut sääntöjenmukainen. Henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan mukaan sellaista hallinnollista hakemusta ei voida tehdä, jossa vaaditaan pääasiallisesti sitä, että nimittävä viranomainen käsittelee uudelleen päätöksen, joka on tullut lopulliseksi. Hakemuksen tekemistä, jolla vaaditaan tällaisen päätöksen uudelleenkäsittelyä, voidaan kuitenkin perustella uuden ja olennaisen seikan olemassaololla (22 ja 23 kohta).

Viittaukset: asia 231/84, Valentini v. komissio, 26.9.1985 (Kok. 1985, s. 3027, 14 kohta); asia T-34/91, Whitehead v. komissio, 11.5.1992 (Kok. 1992, s. II-1723, 18 kohta); asia T-495/93, Carrer ym. v. yhteisöjen tuomioistuin, 22.9.1994 (Kok. H. 1994, s. II-651, 19 kohta); asia T-112/94, Moat v. komissio, 15.2.1995 (Kok. H. 1995, s. II-135, 25 kohta) ja asia T-7/94, Adrianssens ym. v. komissio, 29.1.1997 (Kok. H. 1997, s. II-1, 27 kohta).

Asia saattaa olla näin silloin, kun palkkatason määrittämistä koskevia säännöksiä on muutettu, mutta virkamiehen on tehtävä henkilöstösääntöihin sisällytetyn uuden säännöksen mukainen palkkatason uudelleenmäärittelyä koskeva hakemuksensa kohtuullisen ajan kuluessa. Kantajan intressiä vaatia hallinnollisen asemansa muuttamista uuden säännöksen mukaiseksi on arvioitava suhteessa oikeusvarmuuden pakottavaan vaatimukseen. Kyseisen säännöksen voimaantulon ja sen ajankohdan,

jona virkamies teki hakemuksensa, välillä kulunut yli kolmen ja puolen vuoden aika on selvästi pitempi kuin aika, joka on välttämätön hakemuksen valmistelemiseksi ja sen esittämiseksi asianmukaisesti nimittävälle viranomaiselle (24 ja 25 kohta).

Ratkaisu:

Kanne jätetään tutkimatta.